

Az Egészélet szigete

Körösfői-Kriesch Aladár (1863–1920) festő- és iparművész monográfiája (szerk. Őriné Nagy Cecília) és oeuvre-katalógusa (szerk. Farkas Zsuzsa és Őriné Nagy Cecília),

Gödöllői Városi Múzeum, 2016, 304 oldal

PAPP JÚLIA

A szép kivitelezésű kötet az 1901–1920 között működő gödöllői művésztelép egyik alapítójának, *Körösfői-Kriesch Aladár*nak az életét és képzőművészeti tevékenységét mutatja be. A címben szereplő monográfia megjelölés kicsit megtévesztő, hiszen a kötet több mint felét – mint a bevezetőben olvashatjuk – a 2013-ban, Körösfői-Kriesch Aladár születésének 150. évfordulóján a gödöllői Városi Múzeumban rendezett konferencia előadásából szerkesztett tanulmányok teszik ki. Azokat a hiányokat, melyek egy hagyományos értelemben vett monográfiához képest a kötetben fellelhetők – például Körösfői történeti festészetének, vagy a marosvásárhelyi Kultúrpalota számára készült munkáinak az elemzése – a bevezető is megemlíti (19. oldal).

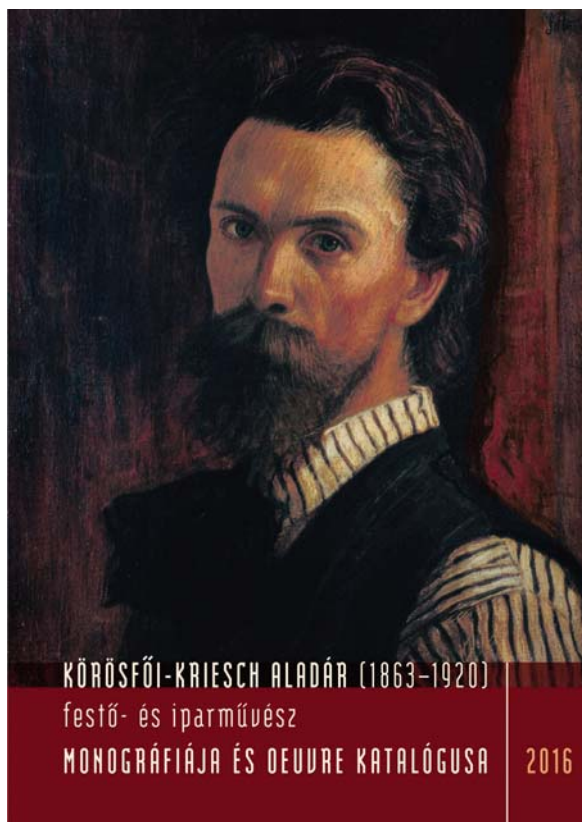
A leszármazottak (Körösfői László Aladár, Kriesch György és Körösfői András) családi visszaemlékezései után következő, különböző megközelítésű tanulmányok a művész életének és életművének széles spektrumát mutatják be. Néhány írás a művészi tevékenység felől közelít: egy monumentális történelmi festmény (Eger hősie védelme Dobó István által) keletkezésének körülményeit (H. Szilasi Ágota), Körösfői portréfestészetét (Szegedy-Maszák Zsuzsanna), szobrászati tevékenységét (Gulyás Dorottya), az Országházba, a Zeneakadémiára, illetve a Mester utcai felsőkereskedelmi iskola falképéhez készített, a Magyar Nemzeti Galériában őrzött freskókartonjait (Földi Eszter), halálábrázolását (Farkas Zsuzsa), az ornamentikával való kapcsolatát (Keserü Katalin), illetve a 20. század eleji misztikus tanoknak – elsősorban a teozófiának – a művészetre gyakorolt hatását (Gellér Katalin) elemzi.

Más tanulmányok a művész életébe, szakirodalmi tevékenységébe engednek bepillantást: kolozsvári kötődését (Murádin Jenő), a Magyar Iparművészetben megjelent írásait (Somogyi Zoltán) vagy tanítványaival való kapcsolatát (Benkő Zsuzsanna) kutatják. Bóna István restaurátori szemmel mutatja be Körösfői festészeti kísérleteit.

A tanulmányokat követi a *Fotódokumentáció Körösfői-Kriesch Aladár életrajzához (1–26.)* című rész, majd az életműhöz kapcsolódó apparátus: Körösfői életének és tevékenységének kronologikus bemutatása, kiállításainak jegyzéke, illetve bibliográfiája, mely a róla szóló szakirodalom mellett Körösfői nyomtatásban megjelent írásait is tartalmazza.

Az apparátust a Körösfői életművét minden korábnál teljesebben bemutató, 948 tételből álló oeuvre-katalógus követi. A katalógust szerkesztői kronologikus rendben, egy-egy éven belül pedig művészeti ágak (festészet, grafika, szobrászat, iparművészet, murália) szerint állították össze.

Bár az oeuvre-katalógusban kiváló minőségű reprodukciókat találunk, a tanulmányok illusztrálása, a reprodukciók kis mérete hiányérzetet kelt. Különösen zavaró ez azokban az esetekben,

amikor a tanulmányokban elemzett fontos művekről van szó. H. Szilasi Ágota *Két festmény egy témára: Eger hősie védelme Dobó István által* című tanulmányában például Körösfői 380x300 cm nagyságú, hatalmas festményéről csupán egy 6x5 cm nagyságú reprodukció szerepel, melyen a bonyolult kompozícióból, az ábrázolt alakokból szinte semmi nem látható.

A kiadvány ugyanakkor jelentős, a korábbi és a legfrissebb kutatások eredményeit is szintetizáló tudásanyagot akumulál, mely szilárd alapját jelenti mind Körösfői életműve, mind a szecesszió és a szimbolizmus hazai fellegvárát jelentő gödöllői művésztelép története későbbi vizsgálatának.